

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **M. M.**, zastoupen Mgr. Lukášem Trojanem, advokátem se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje**, se sídlem Lannova 26, České Budějovice, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 5. 2017, č. j. 50 A 45/2016 – 68.

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 2. 9. 2016, č. j. KRPC-121278-7/ČJ-2016-020706-ŠO, Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Územní odbor Strakonice, Dopravní inspektorát, zamítla obnovu řízení a potvrdila rozhodnutí vydané dne 3. 11. 2014, kterým byla žalobci uložena bloková pokuta za dopravní přešupek.

[2] Rozhodnutím ze dne 18. 10. 2016, č. j. KRPC-121278-16/ČJ-2016-0200DP, Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Odbor služby dopravní policie (dále jen „žalovaná“) zamítla odvolání žalobce proti shora uvedenému rozhodnutí a toto rozhodnutí ponechala v platnosti.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, který žalobu zamítl rozsudkem ze dne 17. 5. 2017, č. j. 50 A 45/2016 – 68. Rozsudek krajského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost a navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[5] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil závažností dopadů napadeného rozsudku do jeho práv, které souvisí s nemožností řídit motorové vozidlo. Toto má negativní vliv na jeho profesní činnost. V podrobnostech odkázal na doplnění žaloby ze dne 19. 12. 2016. V tomto podání stěžovatel uvedl, že mu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění hrozí ukončení motocyklové kariéry a s tím spojené reprezentování České republiky v motokrosovém sportu. Z důvodu nuceného ukončení motocyklové kariéry a reprezentace by Česká republika přišla o vynikajícího a světově uznávaného sportovce a reprezentanta, což by nejen pro stěžovatele, ale pro celou Českou republiku znamenalo nepoměrně větší újmu, než jaká

může vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Tato svá tvrzení stěžovatel doložil potvrzením Autoklubu České republiky a smlouvou o reprezentaci, výsledkovými listinami Mistrovství světa a Mistrovství Evropy a rovněž písemnou gratulací Předsedy vlády České republiky Jiřího Rusnoka k získání titulu vicemistra světa. Stěžovatel dále argumentoval potřebou osobní přepravy a přepravy závodních motorek a dalších potřebných věcí za účelem tréninků, jež se uskutečňují nejen na území České republiky, ale kvůli klimatickým podmínkám také např. ve Španělsku nebo v Itálii.

[6] Žalovaná k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odkázala na své vyjádření k doplnění žaloby ze dne 27. 12. 2016. Neshledala splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku. K provozování motokrosového sportu stěžovatel nepotřebuje řídičské oprávnění a jeho odebrání mu tak nebrání ani v motocyklové kariéře, ani v reprezentaci České republiky. Co se týče přesunů na tréninky, má stěžovatel možnost využít pomoci jiné osoby. Újmu stěžovatele, která může v důsledku ztráty řídičského oprávnění vzniknout, tak lze vyhodnotit jako málo závažnou. Naopak újmu hrozící ostatním účastníkům silničního provozu v případě přiznání odkladného účinku je třeba vyhodnotit jako velmi závažnou. Stěžovatel v důsledku dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řídičů není oprávněn řídit motorová vozidla, neboť se opakovaně dopouštěl jednání, jež je v rozporu se zákonem. V této souvislosti žalobkyně odkázala na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, č. j. 2 As 60/2008 – 103, podle něhož v případě uložení sankce zákazu řízení motorových vozidel je nutné zohlednit, že tato sankce v sobě kromě funkce represivní zahrnuje též funkci obrannou, zejména ve vztahu k ostatním účastníkům silničního provozu.

[7] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[8] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Podle citovaného ustanovení soud při rozhodování o odkladném účinku poměřuje závažnost újmy, která může vzniknout stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která může naopak vzniknout jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Možná újma hrozící stěžovateli přitom musí být nepoměrně vyšší a zároveň nesmí být přiznáním odkladného účinku v rozporu s veřejným zájmem. Vyžaduje se tedy zároveň poměrování hrozící újmy s mírou rozporu přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem. Odkladný účinek kasační stížnosti má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti je prolamována právní moc soudního rozhodnutí, což je zákonem podmíněno splněním stanovených podmínek.

[10] Jak vyplývá z právní úpravy odkladného účinku, lze jej přiznat pouze v případě, kdy výkon nebo jiné právní následky správního rozhodnutí, které je předmětem soudního přezkumu, by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. V této souvislosti poukazuje Nejvyšší správní soud na odůvodnění usnesení krajského soudu ze dne 3. 1. 2017, č. j. 50 A 45/2016 - 54, jímž nebyl přiznán odkladný účinek žalobě, ve kterém soud uvedl, že „K tomu, aby mohl žalobce nadále aktivně reprezentovat Českou republiku v motokrosu, není zapotřebí vlastnit řídičské oprávnění. Jinými slovy právní následky žalobou napadeného rozhodnutí a odebrání řídičského oprávnění nebrání žalobci v motocyklové kariéře

pokračování

a v reprezentování České republiky v tomto motoristickém sportu. (...) Krajský soud je přesvědčen, že existují možnosti, jak po dobu pozbytí řídičského oprávnění může žalobce zajistit plnění svých povinností souvisejících s jeho reprezentováním ČR v motokrosu, pokud jde o požadavek na mobilitu. To, že náhradní řešení bude pro žalobce zatěžující (např. logisticky či finančně) samo o sobě neznamena takovou újmu, aby mohl být žalobě odkladný účinek přiznán. (...) Krajský soud v daném případě neshledal, že by byl žalobce existenčně závislý na řízení motorového vozidla. Pro výkon jeho sportovních aktivit žalobce řídičské oprávnění vlastnit nemusí a dopravu na tréninky si může obstarat s pomocí další osoby. Újmu žalobce krajský soud vyhodnotil jako málo závažnou, neboť ze spisu nevyplyvá zásadní dopad do profesionálního života žalobce, který by opravňoval soud k přiznání odkladného účinku žalobě.“ Tento věcně správný závěr krajského soudu lze aplikovat i pro řízení o kasační stížnosti. V případě stěžovatele lze proto dovodit, že mu v souvislosti s dočasnou ztrátou možnosti řídit motorová vozidla nehrozí nepoměrně větší újma, než by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám, tj. zejména ostatním účastníkům silničního provozu. V této souvislosti lze odkázat i na judikaturu zdejšího soudu, podle které se k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v obdobných případech přistupuje pouze výjimečně, zpravidla je-li na řízení motorového vozidla existenčně závislý stěžovatel nebo jemu blízká osoba (viz např. usnesení ze dne 15. 1. 2013, č. j. 1 As 183/2012 – 33, usnesení ze dne 24. 2. 2012, č. j. 9 As 6/2012 - 43, usnesení ze dne 21. 2. 2013, č. j. 4 As 8/2013 – 19 a usnesení ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 – 80).

[11] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu